

melse i § 1, at vedkommende beholder denne Stilling. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) sagde i denne Forbindelse, at der maa dog være en Grund til Tilbagetagelse af Tilladelsen, og der staar ikke noget om en Grund i Lovforslaget. Altsaa, det ærede Medlem vil have det anført i Loven, hvilke Grunde der skulde foreligge for, at en saadan given Tilladelse kunde tages tilbage. Men umiddelbart derefter anførte det ærede Medlem sely nogle Eksempler paa, hvilke Grunde der kunde være, og han sagde bl. a., at den Forretning, som vedkommende havde faaet Lov til at overtage, maaske har udviklet sig i uheldig Retning. Der kan være mange andre Grunde, og efter min Mening er det aldeles umuligt at fastslaa bestemte Grunde for en saadan Tilladelses Tilbagetagen. Det er noget, som altsammen maa rette sig efter den almindelige Bestemmelse i § 1. Det er umuligt at opregne de mange Grunde, som der kunde være for en Minister til at tage en saadan Tilladelse tilbage.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalte sig om Bestemmelsen i § 7, at der hvert Aar skal gives Rigsdagen Meddelelse om, hvilke Bivirksomheder der er meddelt Embedsmænd eller Rigsdagsmænd Tilladelse til at overtage. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds mente, at det vilde virke meget pinligt, om der kom saadanne Meddelelser fra Konseilspræsidenten, og jeg tror, han endog mente, at der samtidig dermed skulde anføres, hvor meget saadanne Bivirksomheder vare lønede med. Det er der ikke Tale om i Paragraffen. I øvrigt vil jeg sige, at jeg finder, det er en udmærket god Paragraf, idet Offentligheden ved den deri paabudte Foranstaltning vil faa Lejlighed til at føre Kontrol paa dette Omraade, ikke alene med Embedsmændene og Rigsdagsmændene, men ogsaa med Ministrene. For øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at selv om denne Bestemmelse ikke stod i Loven, kunde enhver Rigsdag fremkalde saadanne Oplysninger. Finansudvalget kunde f. Eks. udbede sig Meddelelse fra Konseilspræsidenten om, hvilke Bivirksomheder der i Aarets Løb var tildelt Embedsmænd, Rigsdagsmænd o. s. v. Det kan altsaa ske, uanset om en saadan Paragraf findes eller ej. Alligevel forekommer det mig heldigt og aldeles ikke uvigtigt, at en saadan Bestemmelse fastslaaes ved Lov.

Den højtærede Konseilspræsident mente, at jeg havde bebrejdet ham, at han havde modtaget Deputationen fra Centraladministrationens Embedsmænd med Velvillie, og den højtærede Minister erklærede, at det manglede bare, at han ikke skulde have modtaget dem med Velvillie, ligesom han f. Eks. altid modtog mig med Velvillie, naar jeg henvendte mig til ham. Maa jeg sige, at den ærede Ministers Opfattelse beror selvfølgelig paa en Misforstaaelse. Jeg har ikke bebrejdet den højtærede Konseilspræsident, at han modtog den vedkommende Deputation med Velvillie, men jeg har nævnt, at den højtærede Minister har udtalt til Deputationen, at han vilde se paa denne Sag med overordentlig Velvillie. Det fremgaar af Meddelelserne i Bladene, at den højtærede Minister har sagt det. Overfor denne overordentlige Velvillie fra Ministerens Side vilde jeg tage det Forbehold, at den i alt Fald ikke skulde betyde, at der vilde blive rokket ved dette Lovforslags Grundbestemmelser.

I Modsætning til det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) vil jeg til Trods for, at jeg som Medlem af Kommissionen har været med til at udarbejde dette Lovforslag, sige, at jeg betragter det netop som et godt Lovforslag, ikke som et løst sammentømret Arbejde, som det ærede Medlem fra Højrup søgte at paavise, at det var. Det er et Lovforslag, som er koncist og let overskueligt, og hvori man kortelig i 9 Paragraffer giver Bestemmelser angaaende dette temmelig store Omraade, som vi her bevæge os paa. Jeg finder, det er et Mønster paa godt Lovarbejde. Det siger jeg i Modsætning til det ærede Medlems Kritik, og jeg vil haabe, at det i alt væsentligt kan blive gennemført i den foreliggende Skikkelse. Naturligvis skal jeg ikke have noget imod, om man paa enkelte Punkter kunde gennemføre fastere Bestemmelser, saa at man overlod det mindst mulige til den paagældende Minister.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) gjorde opmærksom paa, at der er Tjenestemænd, der optræde som Konkurrenter overfor de selvstændige næringsdrivende, og henstillede, at Udvalget havde Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, saa at vi kunde faa vedtaget Bestemmelser, der forhindrede dette. Ogsaa jeg har omtalt dette Forhold i Gaar. Jeg mener, det er uheldigt, at Tjenestemænd optræde paa den af det ærede Medlem anførte Maade. Det ærede Med-